

БРОЈ 8 • 7. ЈУН 2016.

ПЛАМЕНКО

**СПОРТСКИ
ЖУРНАЛ**

**Kinder.
+ SPORT**
Joy of moving

Galenika a.d.
BEOGRAD

**X Олимпијске спортске игре
ученика Републике Србије**

Врање, 9-15. мај 2016.

Влада Републике Србије **Министарство просвете,
Министарство омладине и спорта** **науке и технолошког развоја**
Савез за школски спорт Србије **Скупштина града Врање**

додељују

ДИПЛОМУ

Основцима и средњошколцима

Србије

за освојено **I** место
на **X олимпијским спортским играма**
ученика Републике Србије

ДОГАЂАЈИ

Непобедиви у групи:
Ученици Техничке школе Врање

ФУДБАЛЕРИ
ТЕХНИЧКЕ
ШКОЛЕ
ИЗ ВРАЊА
ОСВОЈИЛИ
СЕДМО МЕСТО
НА ШКОЛСКОМ
ЕВРОПСКОМ
ПРВЕНСТВУ
У ЛИЛУ

ОЛИМПИЈСКИ ШАМПИОН ЗАУСТАВЉЕН У ЧЕТВРТФИНАЛУ

Можда нисте знали, али Србија је ипак изборила пласман у Француску на Европско првенство у фудбалу. Тамо где нису стигли А репрезентативци наше земље јесу школски. Ученици техничке школе из Врања, државни и олимпијски шампиони, од 29. маја до 5. јуна такмичили су се на школском Европском првенству у Лилу. Као непоражени тим из Групе Д, Врањанци су стигли чак до четвртфинала где их је зауставила одлична Бугарска – 0:3, иначе нови школски вицешампион.

Школско првенство Европе је било посебно и непоновљиво искуство, према речима фудбалера Техничке школе Вукашина Атанасковића.

– Ово је сан сваког детета које се бави фудбалом. Моји другови и ја смо имали прилику да живимо тај сан. Успели смо да остваримо невођан успех уз много труда, рада, борбе и одри-

Ривали само на терену

челу са тренером Минодрагом Крстићем, професором физичког васпитања. Покровитељ путовања и наступа Врањанаца у Лилу био је Савез за школски спорт Србије и Фудбалски савез Србије.

Европско првенство у фудбалу за средње школе организовала је Међународна федерација школског спорта и Национална унија за школски

савез. Ово такмичење нам је променило живот – рекао је Атанасковић.

Право учешћа на Европском такмичењу средњих школа фудбалска екипа Техничке школе стекла је победом на Републичком такмичењу одржаном у децембру 2015. године у Крушевцу.

– Хвала ђацима који су нам омогућили да у Француској не представљамо само Врање, већ и нашу земљу – рекао је Дејан Ђелић, помоћник директора Техничке школе.

Фудбалски тим Србије представљао је 18 ђака свих смерова Техничке школе на

УБЕДЉИВ ПОЧЕТАК

Србија – Белгија 2:1
Србија – Северна Ирска 5:3
Србија – Италија 0:0
Мађарска – Србија 0:1

ЧЕТВРТФИНАЛЕ:

Србија – Бугарска 0:3

МЕЧ ЗА ПЛАСМАН ОД 5. ОД 8. МЕСТА

Белгија – Србија 2:0

МЕЧ ЗА ПЛАСМАН ОД 7. ДО 8. МЕСТА

Северна Ирска – Србија 0:1

спорт у сарадњи са Француском фудбалском федерацијом, француском владом и локалним властима. Представник Србије се такмичио у конкуренцији 23 школска тима која су била подељена у четири групе. Жребом одржаним у Лувру одлучено је да екипа из Врања буде у групи Д са Малтом, Мађарском, Белгијом, Италијом, Луксембургом и Северном Ирском.

Одиграно је 90 утакмица у два града северне Француске, Лилу и Ленсу.

ИМПРЕСУМ

УРЕДНИК: Катарина Синђелић; ПОМОЋНИК УРЕДНИКА: Сања Угрин;

САРАДНИЦИ: Мирјана Спасић, Саша Чорболоковић, Андријана Стојанов, Јелена Лакић, Драгана Виденов, Драгана Николић, Драгослав Славковић, Небојша Поповић, Никола Тепић, Слободан Јотић, Гордана Славковић.

НИЈЕ БИЛО ПОВРЕДА, САМО ОСМЕХА

ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАР САВЕЗА ЗА ШКОЛСКИ СПОРТ СРБИЈЕ БОРИСАВ СТАНКОВИЋ ЗАДОВОЉАН КАКО СУ ПРОТЕКЛЕ ИГРЕ У ВРАЊУ

На јубиларним школским Олимпијским играма први пут смо имали прилику да се упознамо са мини атлетиком. Она је била у улози промо спорта у Врању и судећи према првом такмичењу можемо да очекујемо да се ускоро нађе у групи школских спортова. На атлетској стази међу такмичарима срела сам генералног секретара Савеза за школски спорт Србије Борисава Станковића који ми је открио неке детаље у вези са организацијом Игара.

Да ли су ове школске Олимпијске игре најбоље у смислу организације?

Не бих да издвајам ниједне Игре. Све досадашње, свих девет минутих на челу са овим јубиларним су заиста биле добро организоване. Савез за школски спорт Србије чине људи који су искусни у организацији такмичења, функционишемо као један добар тим. Оно што нас посебно радује је да на овим Играма није било ниједне повреде.

Да ли ће се мини атлетика наћи међу школским спортовима?

Видећемо у наредном периоду. Оно што засад могу да кажем да данас све добро изгледа и одлично

Генерални секретар Савеза за школски спорт Србије Борислав Станковић у друштву атлетичарки

функционише. Ово је приказ једног доброг школског такмичења.

Шта је на вас оставило највећи утисак?

Са овог конкретног такмичења највећи утисак ми је то што су децацки обрили своје личне рекорде. Овде је један дечак који је пре Игара скакао 175 цм, а на Играма је ско-

чио десет центиметара више. Што се тиче школских Олимпијских игара, мени је највећи утисак задовољни осмеси основаца и средњошколца, који су се Врању лепо провели и дружили.

Сара Замуровић
ОШ „Свети Сава” Кикинда

ПОДСТРЕК ЗА БУДУЋНОСТ

ПРЕДСЕДНИК САВЕЗА ЗА ШКОЛСКИ СПОРТ СРБИЈЕ ЖЕЉКО ТАНАКSOVIЋ ПОСТАО ЧЛАН ИЗВРШНОГ ОДБОРА ИСФ

Баш у време одржавања школских Олимпијских игара, председник Савеза за школски спорт Србије Жељко Танасковић је на редовној Скупштини Међународне федерације школског спорта (ИСФ) у турском Мармарису изабран за члана Извршног одбора.

Ово је велики успех и још веће признање за наш школски спорт. Заиста је велика част бити члан највишег тела Међународне федерације. На нама је сада да само наставимо да радимо на унапређењу школског спорта - истакао је председник Савеза за школски спорт Србије.

Чланство у највишем телу Међународне федерације школског спорта

пуно ће помоћи будућим плановима Савеза за школски спорт Србије.

Сада смо на извору информација. Питамо се, тражи се наше мишљење и наши предлози. Ми желимо да постанемо редовни организатори школских светских првенстава и ово чланство ће нам помоћи да ту намеру и остваримо - напоменуо је Танасковић.

Прву оцену у том смислу Србија ће добити већ 4. јула када се заврши школско Светско првенство у одбојци које 25. јуна почиње у Београду.

Сигуран сам да ћемо се показати као одлични организатори и да ће представници ИСФ бити веома задовољни када виде што смо све привели до краја за ово такмичење - најављује Танасковић.

Председник Савеза за школски спорт Србије на Скупштини ИСФ у турском Мармарису

Шеф делегације Европске уније Мајкл Девенпорт у друштву ђака репортера и ученика музичке школе „Стеван Мокрањац“

ДЕВЕНПОРТ: ИГРЕ СУ ОДРАЗ ВРЕДНОСТИ

ШЕФ ДЕЛЕГАЦИЈЕ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ У СРБИЈИ ДРУЖИО СЕ СА ЂАЦИМА РЕПОРТЕРИМА ТОКОМ ДВОДНЕВНОГ БОРАВКА У ВРАЊУ

Дан Европе у Србији је обележен низом различитих манифестација, а једна од најупечатљивијих свакако су биле школске Олимпијске игре које су званично почеле баш 9. маја. Шеф делегације Европске Уније у Србији Мајкл Девенпорт обишао је већину догађаја на којима се славила Европа, те је тако свратио и у наше Врање. По доласку у дводневну посету најпре је посетио основну школу „Вук Караџић“ где су са га сачekali волонтери и ђаци репортери. Директор школе Душан Стевановић, градоначелник Врања Зоран Антић и начелник управе за образовање, културу и спорт града Врања Мирослав Спасић, су се заједно са амбасадором Девенпортом обртали ученицима.

Девенпорт је са задовољством одговарао на питања ученика. У разговору са њим приметили смо да течно говори српски и питали га да ли је било тешко научити наш језик. „Српски је зик је јако изазован због свих падежа и акцената, али посебно ми је занимљив врањски дијалект који није лако разумети“ уз осмех истакао је Девенпорт. Приметио је да су на наш језик и традицију утицали други народи и културе нарочито турски, немачки а сада и енглески. Открио нам је да је српски језик почео да учи пре много година на Универзитету у Гра-

цу и додао да му је задовољство што сада има прилику да усавршава своје знање српског.

Напоменуто је да је „бити волонтер врло битно за човека као појединца, јер човек који ради као волонтер радо даје и то је нешто врло битно и за заједницу, за младе и старије, јер је важно да се сви трудимо да допринесемо бољитку друштва“. Амбасадор се у школским данима бавио рагбијем и крикетом а своју школу представљао је у сквошу и тенису.

Девенпорт је посетио и кошаркашку утакмицу девојака средњих школа и музичку школу „Стеван Мокрањац“ где су га ђаци учили да свира трубу. Исте вечери је са министром омладине и спорта Вањом Удовичићем и председником Савеза за школски спорт, Жељком Танасковићем присуствовао свечаном отварању Олимпијских игара. Рекао је да „школска олимпијада представља све најзначајније вредности“. Похвалио је

ђаци репортере и пожелео срећу свим учесницима. Следећег дана је посетио рукометну утакмицу као и вртић „Невен“ где су малишанима донирани спортски реквизити.

Допадају му се врањске песме и полако упознаје дела наших књижевника. Заинтересован је за историјски значајна дела нашег града и стваралаштво Боре Станковића, по коме је

Детаљ са кошаркашке утакмице између медицинске школе из Косовске Митровице и Гимназије Лесковац

Врање препознатљиво. Девенпорту ово није прва посета нашем граду и каже да се сад осећа другачија атмосфера него обично са обзиром на то да да су Школске олимпијске игре почеле. „Примећује се да се нешто лепо догађа и сјајно је што млади људи учествују у организацији Школске олимпијаде“, каже Девенпорт.

Једно од дружења са амбасадором било је на тениским теренима града Врања, а амбасадор нам је открио зашто је изабрао баш ово место. „Ја сам се као дете бавио тенисом и драго ми је што овде у Врању могу да чујем како се лоптица одбија о терен и рекет. Мислим да у Врању постоји велики тениски потенцијал“, каже Девенпорт. С обзиром на то да воли тенис питали смо

га шта мисли о нашем Новаку Ђоковићу који је најбољи тенисер света. „Пратим Новаков рад и познајем га лично. Свако у Србији треба да буде поносан на њега због свих његових достигнућа“.

По завршетку разговора прошетали смо тениским теренима и упознали амбасадора са нашим младим тенисерима. Овог пута није имао времена, али надамо се да ће приликом следеће посете Врању одиграти партију тениса на нашем терену.

Вања Трајковић
ОШ „Јован Јовановић Змај“
Врање

Јелена Тасић
Гимназија „Бора Станковић“
Врање

Амбасадор похвалио рад ђака репортера

БОРАВАК У ВОЈНОЈ КАСАРНИ ОДУШЕВИО РЕПОРТЕРКУ ИЗ БОРА

ЦЕНТАР ДРУЖЕЊА И ПОЗИТИВНЕ ЕНЕРГИЈЕ

Врање, град књижевника Боре Станковића, од 9. до 15. маја било је центар школског спорта, стециште младих талентованих спортиста, учесника 10. школске олимпијаде. Много ученика, различити тимски и појединачни спортови, али одлични и талентовани млади такмичари: основци и средњошколци опробали су своје снаге. Свакодневно надметање, победе и порази, успешни и мање успешни, задовољни и незадовољни, самокритични и нереални, све што је било, и што ће бити, на сваком такмичењу. Но без обзира на то, судећи на основу квалитета игре, будућност спорта је ту, светла. Нема разлога за бригу.

А онда ту је и незаборавно дружење у војној касарни, које прати саму олимпијаду. Делује немогуће за нас, данашњу децу који смо поприлично размажени, навикнути на конфор, да нам се увек угађа, имамо више умишљене проблеме него стварне, уживамо у виртуелном свету јер ми смо дигитални урођеници. Међутим, чуда су могућа. И ми умемо да се изненадимо оним што нисмо ни сами знали, а ни претпостављали. Догодило се

Војнике су обрадовали нови становници касарне

Кантина у касарни

лепо дружење, направљена су одлична познанства да кад год ме неко пита како је било, одговорим без размишљања: „Феноменално, опет бих се вратила“. У мом случају ту је и жеља да једног дана упишем Војну гимназију, подгрејана баш тим дводневним боравком. Највише од свега ми је драго што се показало

да много тога може бити лепше од онога што ми мислимо.

Нису пресудне звездице неког хотела за добро дружење, као што није резултат пресудан за атмосферу и игру. Зависи од угла гледања и наше спремности да се опустимо, дружимо и уживамо јер све што је прошло, а није остало урезано као успоме-

на, као да није ни било. Зато је наша разгледница из Врања обојена веселим бојама, осмесима и бројним познанствима. Шаљем је свима док чекам следећу, за четири године у Пироту.

Јелена Чулиновић
ОШ „3. октобар“ Бор

Фризерски салон у касарни

Тренд боксерских кикица није заобишао Врање

Приче пред лаку ноћ

Дружење уз неизбежан телефон

ЛАПОВО ПОЗДРАВЉА КИКИНДУ

**ЗАНИМЉИВА
ГЕОГРАФИЈА
У КАСАРНИ
У ВРАЊУ
БИЛА УВОД
У ЈЕДНО ЛЕПО
ПРИЈАТЕЉСТВО**

**Ђаци репортери из Кикинде
испред куће Боре Станковића**

ФОТО: Новинарска секција школе ОШ „Свети Сава“ Кикинда

Желно и нестрпљиво новинарска секција наше школе је ишчекивала позив из Савеза за школски спорт Србије за X школске олимпијске игре које су ове године одржане у Врању. Када је стигао позив наставник је изабрао две ученице из осмог разреда, Ивану Стојановић и Александру Јанкоски, и двоје ученика из седмог разреда, Милену Спасојевић и Вељка Петровића, и тиме нам улепшао дан. Ујутру смо сви били изузетно тачни, неки су чак дошли и мало раније. Тог јутра није постојао никакав умор који би успео да нас натера да се успавамо и закаснимо.

Ни у једном тренутку нам није било досадно у путу. Имали смо доста тема за разговор, али главна је била о олимпијади, тамошњем дружењу, обиласку града, утакмицама. За кратко време смо стигли у град овогodiшњих школских Олимпијских игара. На први поглед били смо одушевљени градом, али и касарном такође. Добили смо зелене мајице, заштитни знак ђака репортера на овог-

дишњим Играма. Док смо чекали смештај упознали смо се са другарима новинарима из Кикинде. Сместили смо се у собу заједно са њима, а затим заједно смо кренуле са свим осталим новинарима из касарне, Катарином Синђелић и Сањом Угрн у градску библиотеку „Бора Станковић“, где смо имали кратак састанак за новинаре.

Причали смо о суграшњим активностима, утакмицама где ће се играти и које школе све учествују. После састанка смо имали слободно време. Искористили смо га обилазећи једно култно место, Бели мост, тј. како га Врањанци зову Мост љубави, легендарни културно-историјски објекат који је уцртан у грб ове вароши.

Лаганим ходом смо обишли пешачку зону која је упечатљива по каменим плочицама и фењерицама и обишли смо центар Врања, а затим се вратили у касарну на вечеру. План да изађемо у град пропао је због кише, али једино што остало је дружење у соби са другарима из Кикинде. Причали

смо о бројним тема, играли занимљиве географије и разменили бројеве телефона како би после овог дружења остали у контакту. Сутрашњи дан су обележиле бројне утакмице. Одлучиле смо да идемо на одбојку и кошарку и поделиле се у две групе. После завршених новинарских обавеза поздравили смо се са другарима из Кикинде.

Вечерњу шетњу није успела да нам поквари киша. Врање ноћу је оставило велики утисак на нас, а посебно пешачка зона. Освануло је наше последње јутро у Врању. Поздравиле смо се после доручка са другарицама из собе и кренули назад ка Лапову. Ова три дана ће ми остати у лепом сећању, јер смо упознале доста другарица и другара са којима ћемо се дружити и после школских олимпијских игара и јер смо стекле велико новинарско искуство.

**Александра Јанкоски
ОШ „Светозар Марковић“ Лапово**

Уобичајен дан у касарни

Ђаци репортери поносни на свог Пламенка

**РЕПОРТЕРИ
ИЗ ГУБЕРЕВЦА
ХВАЛЕ
ДОМАЋИНА,
ОЛИМПИЈЦЕ
И ВОЈНИЧКУ
ХРАНУ**

**Сјајан тенис игран је у Врању:
победница Миа Ристић (у средини)**

НЕКИ НОВИ ТЕНИСЕРИ

Стигли смо у Врање два дана пред затварање. Упознале смо град, посетиле Музеј кућу Боре Станковића, по коме наша школа носи назив, као и споменик овом писцу који се налази у парку. На улицама Врања владала је атмосфера Олимпијаде и спортски дух. Пролазници су нас заустављали и питали о наредним утакмицама, неки су желели да знају из ког града долазимо, и наравно, да ли нам се допада њихов град.

Биле смо тамо само два дана, али сигурне ћемо их памтити до краја живота. За то кратко време виделе смо толико љубазности, доброте, осмеха, труда, рада и амбиција - да смо заиста биле одушевљене.

Ми смо били смештени у касарни „Први пешадијски пук Књаза Милоша Великог“. При помену војне касарне свима би прва асоцијација била војнички ред и дисциплина. Међутим, нама је у војсци било јако забавно. Не верујете ми? Заиста ни ја сама не бих поверовала у то, да нисам сама осетила чари дружења у спаваони. Иако је у спаваонама било по двадесетак особа, због дружења и добре забаве нико није примећивао толику гужву. У почетку смо сви били укочени, међутим

после првог упознавања, почеле су и прве шале. Не зна се да ли је забавније било дању или ноћу. Поред доброг смештаја, храна је била јако укусна. Знам да те речи звуче чудно, али, да, тако је. Нисмо јели војнички пасуљ, али смо једва чекали наредни оброк. Кантина би на почетку ручка била препуна.

Све те девојке су из различитих градова широм Србије и јако ми је драго што сам имала прилику да чујем занимљивости о њиховим родним градовима. Све време смо се смејале, причале, играле, просто смо уживале проводећи време овде. Једна ствар нас је посебно одушевила код њих, а то је јако велика посвећеност свом спорту. На први поглед могле смо да видим колико оне заправо воле ово што раде. А то је нешто најбитније. Свој новинарски део, као ђаци репортери обавиле смо гледајући тениске мечеве полуфинала и финала дечака и девојчица основних школа. Те утакмице су плениле својом лепотом, да ли због симпатичних основаца који су играли или је њихов ентузијазам привлачио и гледаоце, нисам сигурна, али ови мечеви су потпуно импресивни. Дуели између учесника били су веома тешки и напети. Неки такмичари нису могли савладати бес и

осећања. Било је ту и плача и смеха и радовања и туговања, али све у свему, били су то добри мечеви. Наравно, тениски мечеви које гледамо на ТВ каналима су, морам признати, веома професионални, али уздамо се у наше аматере и желимо им успехе Новака Ђоковића. Наши мали другари су наше будуће наде, а као што знамо, до успеха се мора прећи дуг пут.

Најлепши део свега овога био је упознавање са нашим другарима-колегама, ђацима репортерима из различитих градова. Највише времена смо провели са домаћинима. Показали су нам терене, хале, знаменитости града. Јако нам је било лепо са њима.

Све у свему, ово је за нас било једно огромно искуство, а првенствено и велика част што смо уопште биле део свега овога. Надамо се да ћемо наставити дружење са другарима које смо стекле овде, и наравно да ћемо бити део и следеће Олимпијаде јер смо за ових пар дана стекли вредно искуство.

**Анријана Митић
Александра Костић
ОШ „Бора Станковић“ Губеревац**

ЈЕДАН САСВИМ

ШКОЛСКИ СПОРТ НА 10. ИГРАМА У ВРАЊУ

Школски спорт је свет у којем владају ђаци, млађи и старији школарци. Владавину у овом свету препуном неких посебних тренутка, у свету потпуно другачијем и много лепшем од овог свакодневног и уобичајеног омогућили су им старији... Ко су ти старији и како изгледају неки од тих посебних тренутака, Пламенко је успео да открије на X јубиларним школским олимпијским играма у Врању..

1. Игре су почеле 9. маја на Дан Европе
2. Пламен је обишао 26 градова и 10. маја стигао у Врање
3. У Врању су отворене 10. јубиларне ШОИ
4. Организатори, председик Савеза за школски спорт Србије Жељко Танасковић и градоначелник Врања Зоран Антић
5. и 6. И министар омладине и спорта Вања Удовичић чита Пламенка
7. Игре из Врања у Врању...
8. ...се уче од малих ногу
9. Ђаци репортери увек на лицу места
10. Чуvari школског спорта, координатори Савеза за школски спорт Србије
11. Свако такмичење почиње провером Спортских књижица Савеза за школски спорт Србије
12. Професори су узор деци и у учионици и у сали и у животу...
13. Важно је имати тактику за игру али и за радовање
14. Најсвечанији тренутак у школском спорту
15. Прва медаља се заувек памти
16. Први пехар се не заборавља
17. У овом друштву је увек весело, координатори Савеза за школски спорт Србије
18. Ђак репортер у акцији
19. Вредне даме школског спорта, Зорица Мијатовић и Весна Ивановић
20. Бакља је омиљени сладолед школских олимпијаца
21. Ђаци репортери добро знају ко је Сања Угрин (десно), а чудисти и ученици школе Јован Поповић из Кикнде ко је Јелена Крвопић
22. Судије у школском спорту су неуморне, пркосе и киши
23. Имењака и презимењака најпознатијег Врањанца увек неко нешто пита - генерални секретар Савеза за школски спорт Србије Борисав Станковић
24. За крај Твој лајк за њихов плес, плесна група школе „Иван Горан Ковачић” Нишка Бања
25. Легенда школског спорта, Слободан Чичановић у друштву Александре Марјанац
26. Примопредаја домаћинства, градоначелник Пирота Владан Васић (у средини лево) и Зоран Антић (у средини десно)
27. Игре у Врању су завршене, наредне су у Пироту 2020.

ДРУГАЧИЈИ СВЕТ

НА ИГРАМА НЕ ОСЕЋАШ УМОР

**ВРАЊАНЦИ ПОНОСНИ ШТО ЈЕ
ЊИХОВ ГРАД ОРГАНИЗОВАО ЈУБИЛАРНЕ
ШКОЛСКЕ ОЛИМПИЈСКЕ ИГРЕ**

Као ђак репортер, моја екипа и ја, уз пратњу наставнице, стигле смо на Олимпијаду 13. маја. Осећали смо се привилегованим што ће ово бити прве Олимпијске игре које ће испратити ђаци репортери. У Врању су нас сачекале колеге који су нам показале град. Заједно са спортистима, као и свим осталим учесницима Игара, смештени смо у војним касарнама. Сама касарна као преноћиште, била је право изненађење. Упознале смо пуно деце из других крајева Србије, између осталих и наше колеге, ђаци репортере. У касарни „Први пешадијски пук Књаза Милоша Великог“ распоредили су нас љубазни војници, и показали нам војнички ресторан.

Од организатора смо на поклон добили мајице ђака репортера и по томе смо свуда били препознатљиви. Након распоређивања и смештања, имали смо организовани ручак у војничком ресторану. Као и војници, ручали смо укусне оброке, који су нам дали снагу за сутрадан. Упознате са планом и програмом Олимпијских игара, након разгледања града, упутиле смо се у гимназију „Бора Станковић“ где смо имали скуп свих ђака репортера.

У граду смо се састале са ђацима репортерима из Врања и заједно се упутили на тениске терене клуба „Лав“, где смо испратили тенис. У исто време, у сали Медицинске школе, оджано је и такмичење у каратеу. Тај догађај испратили су ђаци репортери из Врања. Након завршетка тениса до поласка за Лесковац, имали смо пуно слободног времена. Наш друг, Никола, иначе најмлађи ђак репортер Врања, показао нам је град. Имали смо пуно питања за нашег новог другара.

Никола, да ли ти се свиђа како су организоване ове Игре?

- Организација је баш супер. Свако зна шта ради. Волонтери су на сваком кораку, спремни да помогну. Мислим да су моји Врањанци лепо дочекали госте из целе Србије и надамо се да ће се кући вратити задовољни и пуни лепих утисака.

Која је твоја улога у свему овоме?

- Као ђак репортер, ја сам учествовао на свечаном отварању Олимпијских игара и пратио сам сва дешавања. Такође дивно сам се талентованим спортистима који су се пласирали на Игре. Идем са терена на терен. Мало јесте напорно, али то је слadak умор.

Да ли си поносан што се Олимпијада одржала баш у твом граду?

- Наравно да јесам. Олимпијада се одржава од 1980. и ово је први пут да се дешава у Врању. Игре су нашем граду донеле пуно тога лепог.

Како си се забавио са колегама ђацима репортерима?

Било је веома забавно. Упознао сам доста ђака репортера, и нисам ни слутно да нас има у толиком броју. Надам се и да ћемо остати у контакту - истакао је Никола.

Након дружења са Николом затекла нас је киша. Најближим путем смо скокнули до касарне, а одатле у аутобус и кренуле за Лесковац са екипом из Панчева, које смо такође упознали у касарни. Успут смо разменили утиске са Олимпијаде, а неко и бројење телефона. Драго нам је што смо добиле ту част да пратимо Школску олимпијаду. Имале смо прилику да упознамо један град са великим културно-историјским богатством и упознамо друге ђаци репортере. Надамо се да ћемо имати још оваквих прилика.

**Кристина Тодоровић
ОШ „Бора Станковић“ Губеревац**

Ђаци репортери били су препознатљиви по зеленим мајицама

Никола (десно) на новинарском задатку на отварању Игара

Убедљиве у Врању кошаркашице ОШ „Светозар Милетић“

Ђак репортер Александра Јанјански у друштву Нађе Недељков

НАЈБОЉЕ КАД ЈЕ НАЈТЕЖЕ

КОШАРКАШИЦЕ ОШ „СВЕТОЗАР МИЛЕТИЋ“ ИЗ ТИТЕЛА НОВЕ ОЛИМПИЈСКЕ ШАМПИОНКЕ

На овогодишњој школској олимпијади кошаркашице основних школа из Титела, Челарева и Лесковца имале су част да дођу до финала и да се боре за прва три места. Утакмице су одигране 13. маја у спортској хали у Врању. Прву утакмицу у финалом дану одиграле су школе из Титела и Челарева. Било је одмах јасно да се ради о две изузетно јаке екипе. Утакмица је била јако занимљива и напета. На почетку су девојке из Челарева водиле, нису попустиле противничкој екипи. Међутим, све се променило после првог полувремена. Резултат се окренуо у корист

екипе из Титела која је на крају заслужено славила убедљивим резултатом 27:44.

Утакмица ми се заиста свидела, јер је мој фаворит победио и није попустио и када је губио. Према речима капитена тима ОШ „Светозар Милетић“ из Титела, Нађе Недељков, у Врању се исплатио сав труд који су она и њене другарице уложиле последњих месеци.

- За овогодишње олимпијске игре смо се спремале тако што смо остале после часова на кошаркашкој секцији. Биле смо вредне, упорне и много смо се трудиле да стигнемо до две. У финалу нисмо очекивале

победу, али смо се трудиле да што боље уђемо у утакмицу.

Прво полувреме је припало школи из Челарева, да ли сте због тога барем на тренутак поустале и изгубиле самопоуздање?

Нисмо ни у једном тренутку поустале нити изгубиле веру. Знале смо да морамо да нешто променимо. Имале смо добар приступ мечу и зато је требало променити тактику, односно одбрану. То је био кључ наше победе и зато смо успеле да их престигнемо.

Како сте се осећале у тренутку када се резултат мењао у вашу корист?

Биле смо јако срећне и самопоуздање нам је знатно порасло. Што је најважније када смо успеле да их престигнемо нисмо се опустиле и потрудиле смо се да повећамо разлику у поенима.

Да ли је ово ваш највећи успех до сада?

Свакако да јесте. Морам да се похвалим да је моја екипа ове године и на пионирском такмичењу освојила прво место.

Доста познатих европских и светских спортиста су почели овако баш као и ви, да ли грешим ако кажем да идете њиховим стопама?

Заиста дајемо све од себе да испунимо наша очекивања па и очекивања свих других и будемо што боље. Верујем да ће се свака од нас трудити и тренирати да постане спортиста попут њих. То би било остварење свих наших снова.

**Александра Јанјански
ОШ „Светозар Марковић“
Лапово**

ОДБОЈКАШИ ОШ „СВЕТИ САВА” ДОНЕЛИ ПРИЈЕПОЉУ ПРВУ ЗЛАТНУ МЕДАЉУ У ШКОЛСКОМ СПОРТУ

УПОРНОСТ И ЖЕЉА СУ ПРЕСУДНИ

Након победе остварене у финалу одбојкашке утакмице на 10. Школским олимпијским играма у Врању, разговарала сам са Бакиром Фазлићем из ОШ „Свети Сава” из Пријепоља.

Колико дуго се бавиш одбојком?

Одбојком се бавим четири године. Тата ми се у младости бавио овим спортом па је ту љубав пренео и на мене.

Да ли тренираш у клубу или играш само за школу?

Тренирам и у клубу и играм за школу. Много ми значе наступи за школу и надам се да ћу нас-

Олимпијски шампиони, ученици ОШ „Свети Сава” из Пријепоља

тавити да играм и да ћу за четири године поново наступити на Олимпијским играма.

Какве успехе очекујеш у будућности?

Очекујем да ћу добро проћи у свету одбојке.

Како успеваш да ускладиш школу и тренинге?

Треба одвојити време за обе ствари, али школа увек мора да буде на првом месту.

Како и колико је одбојка утицала на твој успех у школи?

Много, јер ће ми дати бодове на завршном испиту.

Какав је осећај бити победник?

Стварно одличан, не могу да нађем речи којима бих описао своју срећу.

Мина Милосављевић
ОШ „Свети Сава” Кикинда

ОДБОЈКАШИ ОШ „ИВО ЛОЛА РИБАР” ИЗ ВЕЛИКОГ ГРАДИШТА ОСВОЈИЛИ ТРЕЋЕ МЕСТО НА ШОИ

БРОНЗА СИЈА КАО ЗЛАТО

Као чланови новинарске секције, имали смо ту част да присуствујемо 10. школским олимпијским играма, да пратимо и извештавамо о свим спортским активностима које су се дешавале током наше три дана боравка у Врању. Прво такмичење на коме смо присуствовали била је одбојка за дечаке основних школа који су се борили за једно од прва три места. По завршетку такмичења имала сам прилику да интервјуишем Николу Јордановића, такмичара из основне школе

„Иво Лола Рибар” из Великог Градишта који су својом фантастичном игром освојили треће место.

Колико дуго се бавиш спортом?

- Спортom се бавим већ четири године.

Зашто си изабрао баш одбојку?

- Одбојку сам изабрао зато што сматрам да је одбојка један од најинтелигентнијих спортова. Допада ми се брзина, експлозивност и пре свега јер је одбојка тимски спорт. Не наступам као индивидуа, већ се у свако доба могу ослонити на своје саиграче.

Колико ти значи наступ на школским Олимпијским играма?

- Много ми значи. Напорно смо вежбали и трудили се да би стигли доведе.

Да ли си се надао да ћете стићи до финала?

- Да, веровао сам у свој тим и знао сам колико смо добри, а поред толико уложеног труда свако може доћи до жељеног циља.

Да ли је за тебе најважнија победа или је ипак важније учествовати?

- Искрено речено, свако прижељкује победу и потајно се нада првом месту, па тако и ја. Међутим поред добре игре и одличне тактике, мислим да нам је можда фалило мало среће.

Да ли си задовољан трећим местом?

- Надао сам се да ћемо бити прво место, али с обзиром на квалитет свих екипа које су се овде такмичиле, бити трећи у Србији није мала ствар.

Да ли тешко ускладити тренинге са школом?

- Јако тешко. Сналазим се и трудим да будем што бољи и да дам све од себе на оба поља. Одбојка ме је мотивисала да што више учим и будем што бољи у школи, јер када радите нешто што волите, ништа друго вам није тешко и ништа вас не може спутати до успеха.

Шта од твоје екипе можемо да очекујемо у будућности?

- Очекујем много успеха. Ово није крај, ово је тек почетак и знам да са мојом екипом могу да превазиђем све препреке и да са њима могу да урадим све што пожелим.

Ивана Стојановић
ОШ „Светозар Марковић”
Лапово

Освајачи медаља у конкуренцији одбојкаша основних школа

Свестрана Ива Црносељански

ГИМНАСТИЧАРКА ШКОЛЕ „ЈОВАН ЦВИЈИЋ” ИВА ЦРНОСЕЉАНСКИ ИЗ КОСТОЛЦА ОСВОЈИЛА ТРЕЋЕ МЕСТО НА ИГРАМА У ВРАЊУ

БРОНЗАНА ПИЈАНИСТКИЊА

У првој клуби одељења 5/3 основне школе „Јован Цвијић” седи смеђа, насмејана девојчица - Ива Црносељански. На часовима се не разликује од других ученика, али ону праву Иву видимо тек на одморима када попут вихора пројури ходницима ...

Ону баш праву Иву, за коју можда и не знате, наћи ћете у костолачкој спортској хали како пожртвовано тренира. Све је почело са њених шест година када је заволела и почела да тренира гимнастику. За сада је била на преко 30 такмичења и освојила преко 50 медаља. Осим државних такмичења, Ива је била и на међународним, а једно од њих је и „Љупчо Солачки”, међуна-

родно такмичење у Благоевграду, у Бугарској.

Како Ива каже, највећи успех за њу био је 2014. године када је у избору пожаревачког часописа „Реч народа” она постала најбољи спортиста Браничевског округа за ту годину. Да, те златне 2014. била је прва на партеру међу такмичарима из целе Србије.

Ни ове, 2016. године Ива није нимало посустала. Наиме, на државном такмичењу у Новом Саду освојила је треће место екипно и појединачно, али злато на прескоку и сребро на греди и двовисинском разбоју. На Х школским олимпијским играма ове године у Врању заузела је треће место.

Оно што морам да напоменем јесте како Ива, поред свих петица у основној завршава и музичку школу и свира клавир. Каже да воли све што ради. То нам потврђује и њен тренер Никола Најдовски који има само речи хвале и висока очекивања када је Ива у питању. Њен идол је Симон Бајлс, трострука светска шампионка из Америке.

И сада, поред свих поменутих врлина, успеха, признања...Ива је и даље једна сасвим обична девојчица која, као и сви ми, има још пуно неостварених снова

Дуња Вулић

ОШ „Јован Цвијић” Костолац

Загревање гимнастичарки на партеру

ДЕВОЈКЕ ОЧАРАЛЕ ВРАЊЕ

ТАКМИЧЕЊЕ У ГИМНАСТИЦИ НА ЈУГУ СРБИЈЕ ВИДЕЛИ КАО ПРИЛИКУ ДА СЕ МАЛО БОЉЕ УПОЗНАЈУ СА ОВИМ СПОРТОМ

Мало кад пре тог уторка 10. маја Врањанци су имали прилику да присуствују толико лепом догађају попут такмичењу у гимнастици за све женске категорије. Гимнастика није присутна у Врању те је ово била посебна и јединствена прилика за све љубитеље овог спорта и за оне који нису знали да су љубитељи истог. Било је врло дискутабилно да ли ће се такмичење у гимнастици уопште одржати у Врању, због некомпатибилности сала за овај спорт. Али уз помоћ спортског савеза и Врање је добило своју салу за гимнастику те је такмичење званично могло да се одржи. Девојчице и девојке брзо су напуниле салу медицинске школе „Др Изабел Емсли Хатон” и приредиле прави спектакл. А, такмичарка Дарија Бракус ученица осмог разреда

из основне школе „Свети Сава” из Ниша била је љубазна да нам одговори на неколико питања.

Како си почела да се бавиш овим спортом?

Наставница која у мојој школи предаје физичко дошла је у моје одељење још у првом разреду и одабрала мене и моје другарице за гимнастику. И ето већ седам година не престајем да тренирам.

Колико си се спремала за ово такмичење?

Пре свега овај спорт изискује доста одрицања, имамо напорне тренинге који трају и до три сата. А за ово такмичење смо интензивирале припреме и спремале смо се преко целе године, тренинге смо имале сваког дана.

Како се осећаш пред ово такмичење?

Доста дуго сам се спремала за ово такмичење тако да сам сигрна у себе, али исто тако нервозна

Вратоломије олимпијски

јер једва чекам да такмичење почне - напоменула је Дарија.

Захвалио сам се Дарији и кренуо на своје место у публици жељно исчекујући такмичење. Одмах на почетку остао сам без даха видевши какве све вратоломије изводе такмичарке. Засенила ме је отменост, сигурност и став ових девојчица које су са лакоћом изводиле по мени немогуће покрете. Попут свих осталих људи из публике непомично сам посматрао ово такмичење до самог краја. А Дарија? Дарија је са својим другарицама освојила бронзану медаљу у екипној конкуренцији.

Милан Станојевић

СМШ „Др Изабел Емсли Хатон”
Врање

НЕ ЗОВУ ЈЕ СЛУЧАЈНО КРАЉИЦОМ СПОРТОВА

ТАКМИЧЕЊЕ У АТЛЕТИЦИ ОДРЖАНО ЈЕ У ВОЈНОЈ БАЗИ „ЈУГ”

Такмичари препуни самопоуздања

Војни атлетски стадион за олимпијце

Други је дан 10. школских олимпијских игара и време је за атлетику. Налазимо се на стадиону Војне базе „Југ” који је удаљен двадесетак километара од Врања. Стадион је прави војнички – ограда са бодљикавом жицом изазива нелагодност. Преко хладних бетонских трибина видим војнике. На трави постављају шатор испод којег ће седети записничари, а ту ће бити постављено и озвучење. Све ово личи на некакав војнички, а не спортски задатак. Али ту су спортски реквизити, штафете, струњаче. Атлетичари ужурбану пристижу. Сви су самоуве-

рени, без иједног нервозног осмеха. Припремају се заједно, помажу једни другима да се загреју, причају. Нико нема трему јер знају да је ово последњи ниво такмичења и да треба да буду поносни на себе што су догурали овако далеко.

Силазим на тркачку стазу, атмосфера се мења. Тмурно небо се спустило до самих стаза и слути на време. Ветар носи прамене косе деце. Почине киша. „Чему све ово... сада ће сав мој труд бити узалуд”, кукају такмичари.

Труде се да забораве на ову препреку. Мислим у себи: „Ако због кише пропада њихов задатак, онда пропада и мој! Шта ја као ђак репортер могу да урадим? Да, могу да их бодрим”. Ни киша их не зауставља, они се и даље жестоко боре против клизавог терена. Доказују да су заиста прави спортисти и да имају оно најважније – спортски дух. Зачуо се пуцањ стартног пиштоља – трка је почела. Само се чује како патике шкрипе по тврдом бетону и уздаси ученика. Завршила се трка девојчица основних школа на 100м, дошао је ред да ја засијам. Са професионалним сниматељем, Ганетом из Спортнетворка снимам интервју са победницом трке – Софијом Ненадовић, ученицом основне школе „Јеврем Обреновић” из Шапца. Пуна је самопоуздања. Са огромним осмехом на лицу каже да је кључ успеха у упорности.

Сада долази део који ме највише интересује – трка дечака на

Атлетичари пркосили киши

300метара. Школу „Јован Цвијић” из Костолца представља Алија Мурина. Стаје одлучно на стазу број четири. Трчи, али пази да не падне због клизавог терена. Са резултатом од 45.11 секунди осваја једнаесто место. Жао ми је јер Алија може пуно више. Друг из суседног града, Вук Љубисављевић из школе „Краљ Александар Први” из Пожаревца, трчи на 100 метара. Са 12.60 секунди осваја шесто место. Када је дошао ред за трку на 600 метара, девојчице основних школа су заблестале. Ученица седмог разреда из школе „Божидар Димитријевић Козица” Брадарац, Јелена Живковић је, са феноменалних 1.46,07 минута освојила сребро и осветлила образ Браничевског округа. Киша је све јаче падала...

Следећег дана смо се опет вратили у војну базу јер су се сада такмичили учесници у техничким дисциплинама. Сунце је засијало и дозволило је такмичарима да се покажу у најбољем светлу. Младен Ристић, ученик пожаревачке Гимназије, скоком увис освојио је бронзу. Скочио је феноменалних 1,80м. Ученик Пољопривредне школе са домом ученика „Соња Маринковић” из Пожаревца Филип Пајкић, удаљ је скочио 5,47м и освојио осмо место.

Атлетика је заиста феноменалан спорт који подстиче свест, самопоуздање, упорност, амбициозност. Због тога сам је заволела. Следеће године ме нећете видети само као ђака репортера, већ и као атлетичарку.

Марија Јовановић
ОШ „Јован Цвијић” Костолац

Сунце обрадовало такмичаре у техничким дисциплинама

УСПЕХ ПЛИВАЧА ИЗ КИКИНДЕ НА ТАКМИЧЕЊУ У НИШУ

СРЕБРНА НИНА

У Нишу је 13. маја одржано је такмичење у пливању. На Школској олимпијади такмичила су се деца узраста од првог разреда основне до средње школе. Међу такмичарима из целе Србије такмичили су се и пливачи из општине Кикинда. Нина Торњански из кикиндске ОШ "Јован Поповић" освојила је сребрну медаљу у дисциплини 50 метара слободно, док је Анђела Белош из ОШ "Свети Сава" освојила бронзу у дисциплини 50 метара делфин.

Нина, колико дуго тренираш пливање?

Пливање тренирам три и по године.

Зашто волиш овај спорт?

Постоји много разлога за љубав према пливању, а један од најваж-

нијих је тај да се кроз овај спорт тело лепо и правилно развија.

У ком клубу тренираш?

- За разлику од неких мојих вршњака из Србије, ја имам срећу да у мом граду Кикинди постоји затворен и отворени базен и одличан клуб „Банат“.

Којим стилем пливаш, а који ти је омиљени?

- Пливам краул, а омиљени ми је делфин.

Како ти изгледају тренинзи?

- Није лако свакодневно тренирати, поготово пливање које има тешке и напорне тренинге. Али када волите спорт којим се бавите онда увек пронађете вољу да наставите напред.

Анђела Ковачић

ОШ „Свети Сава” Кикинда

Детаљ са такмичења у пливању

ПАДАЛИ РЕКОРДИ

На 10. школским Олимпијским играма један дечак и девојчица померили су границу могућег. После 17 година оборен је рекорд у пливању у дисциплини 50 метара леђно. Истакао се Алекса Рађеновић, ученик основне школе „Доситеј Обрадовић” из Сомбора који је ову дистанцу испливао за 26,50. Са друге стране, исти подвиг, али у стрељаштву остварила је и Наталија Тасић из школе „Др Јован Цвијић” Смедерево. Она је оборила кадетски рекорд стар 25 година, тако што је упуцала чак 194 кругова.

ДУГ ПУТ ДО ВРАЊА НИЈЕ СПРЕЧИО СТРЕЛЦЕ ДА ОСТВАРЕ ЗАПАЖЕН РЕЗУЛТАТ НА ИГРАМА

ВИШЕ ОД ОЧЕКИВАНОГ

У четвртак, 12. маја, кикиндски стрелци су кренули на пут. Истог дана су пуцали средњошколци. Иако су били уморни од седмочасовног пута, пуцали су веома добро. Можемо рећи да је Олимпијада прошла боље од очекиваног.

У женској конкуренцији, Неда Сарић, као појединка је отпучала осредњи резултат од 242 круга и заузела 36. место. У мушкој конкуренцији такмичила се екипа Техничке школе коју су чинили Марио Волаш, Ференц Витез и Ласло Се-

мереди. Као екипа, заузели су четврто место. Марио је упуцао 264 круга и заузео 14. место, Ласло 256 кругова и заузео 22. место, Ференц 253 круга и заузео 28. место.

Сутрадан, после ноћи преспаване у касарни, пуцали су основци. Мартин Мартоноши се такмичио за ОШ „Ђура Јакшић”. Екипу ОШ „Свети Сава” смо чинили Димитрије Стефановић, Михајло Бугарски и ја, Вук Шербула. ОШ „Жарко Зрењанин” је представљала Лидија Рењи. Ја сам отпучао 173 кругова и заузео 14. место, Димитрије 169

кругова и заузео 19. место, док је Михајло отпучао 156 кругова и заузео 43. место. ОШ „Свети Сава” је екипно заузела 8. место. Лидија је отпучала 171 круг и заузела 15. место, а Мартин 167 кругова и заузео 23. место.

Боравак у Врању ће свима остати у сећању пре свега по дружењу. Бар накратко смо имали прилике да доживимо војнички живот. Огромне спаваоне, буђење уз трубицу, војнички пасуљ...

Вук Шербула

ОШ „Свети Сава” Кикинда

Стрелци на висини задатка

ЧИСТА ДЕСЕТКА

Такмичење у стрељаштву је одржано у балон сали у Врању, претходно припремљеној и опремљеној за овакав вид такмичења. Конкуренција је била многобројна, сала је била пуна такмичара али и њихових тренера који су помно посматрали сваки њихов потез. Неизвесно је било до самог краја, ли атмосфера је била пријатна што се могло видети на паузама када су такмичари време проводили заједно са својим вршњацима, размењујући искуства са такмичења. Главни судија је свим такмичарима објаснио правила и права самих такмичара. На крају излагања је упитао „Јел неко има питање?” али истих није било, затим је прогласио да такмичење може да почне а онда је уследило нешто невероватно. Гласни жамор тренера и публике прекинут је везаним пуцњевима из ваздушних пушака. Севале су све саме десетке! Без даха сам посматрао како ови основци прецизно и смирено погађају своје мете. Нисам могао а да им не позавидим и не пожелим да сам на њиховом месту.

Милан Станојевић

СМШ „др Изабел Емсли Хатон” Врање

УКРАТКО СА ШОИ

ОСНОВЦИ ИЗ РУМЕ ШАМПИОНИ У ФУДБАЛУ

Ушли смо у халу препуну публике и клубова. На такмичењу у фудбалу најбоље се показала екипа школе „Душан Јерковић“ из Руме. Напорним радом достигли су свој циљ и освојили златне медаље. Друго место заузео је тим школе „Љуба Неновић“ из Београда, а треће је заузела екипа школе „Аца Алексић“ из Александровца. Најјачи утисак на мене оставила је екипа из Александровца. Они су били најзанимљивији и најсложнији. Све у свему, на турниру је владало супер расположење како такмичара тако и публике.

Сара Замуровић
ОШ „Свети Сава“ Кикинда

ПОБЕДА КОШАРКАШИЦА ИЗ ТИТЕЛА

Кошаркашице школе „Светозар Милетић“ из Титела су у малој сали Спортске хале освојиле олимпијско злато. Овај подвиг оствариле су захваљујући увежбаности, доброј техници али и срећи која их је пратила тог дана. У првој утакмици девојчице из Титела победиле су вршњакиње из школе „Здравко Челар“ из Челаревоа резултатом 27:44. Ватрене кошаркашице из Челаревоа наставиле су борбу са девојчицама из школе „Светозар Марковић“ из Лесковца које су тријумфовале резултатом 23:41. Да Лесковчанке нису непобедиве доказао је Тител у последњој, трећој утакмици са великом разликом 52:15.

Емилија Стојменовић
ОШ „Јован Јовановић Змај“ Врање

СРЦЕ НА РУКОМЕТНОМ ТЕРЕНУ

Петог дана одржавања Школских олимпијских игара у Врању одиграла се такмичења у групним спортовима. Спортска хала у Врању угостила је 13. маја основце рукометаше. Такмичиле су се екипе из Лесковца, Темерина, Велике Планае, Аранђеловца, Црвенке и Врања. Упркос кишовитом времену, врањанска дворана полако је почела да се пуни око девет часова. Након међусобног надигравања, најуспешније су биле екипе основних школа „Свети Сава“ из Велике Планае, „Бранко Радичевић“ из Врања и „Петар Кочић“ из Темерина. Прво су снаге одмерили рукометаша из Врања и Велике Планае. Уз велику подршку домаће публике, која је глас-

но бодрила своје играче, сусрет је завршен резултатом 23:13, чак 10 поена разлике. Утакмица између екипа из Велике Планае и Темерина мени није била баш интересантна, пошто је протекла у позоришној атмосфери. Завршни резултат био је 19:8 у корист екипе из Темерина. После ове утакмице је уследило велико финале. Врањанци су се трудили да стигну резултатску предност гостију, али се екипа из Темерина добро држала и није одолела искушењу завреле атмосфере. Победиле су резултатом 17:9 и освојиле златну олимпијску медаљу.

Ивана Племић
ОШ „Свети Сава“ Кикинда

ОЛИМПИЈЦИ ИЗ КАЋА ЗАПАЖЕНИ У ВРАЊУ

Ученици наше школе „Ђура Јакшић“ из Каћа, на Олимпијским играма такмичили су се у џудоу, пливању и атлетици и остварили су запажене резултате. Нинков Вера освојила је прво место у пливању у дисциплини краул 50 метара, док је Зечевић Ђорђе освојио друго место у истој дисциплини. Што се атлетике тиче, наши ученици су постигли следеће резултате: прво место освојио је Босак Марко у скоку увис са прескочених 185 цм, а бронзана медаља припала је Јовану Бокићу у трци на 60.м, Јелени Добријевић и Филипу Пиљићу у бацању вортекса. Што се џудоа тиче, ученици наше школе Стефан и Сретен Божић у категорији до 46 кг освојили су 6. и 7. место.

Ћаци репортери
ОШ „Ђура Јакшић“ Каћа

СТОНОТЕНИСЕРИ ПОБРАЛИ СИМПАТИЈЕ

Такмичење у стонотенису за средњошколце одржано је у сали медицинске школе „Др Изабел Емсли Хатон“ у Врању. Мало ко је остао равнодушан пред вештинама стонотенисерима који су тог дана бранили част својих школа. На крају дана медаље су заслужили следећи такмичари: Ђорђе Јовић из Лесковачке Гимназије, Лука Јовичић из Х београдске гимназије Михајло Пупин и Петар Никодијевић из Гимназије Ђуприја. О Луки Јовичићу, ученику Десете београдске гимназије Михајло Пупин могле су се чути само речи хвале, како од поражених такмичара тако и од професора и судија на овом такмичењу. Овај фаворит међутим није успео да се избори за прво место. О доброј организацији сведочи динамична смена свих такмичара без било каквих несугласица и задржавања, као и велики број гледалаца који су задовољни квалитетом игре и суђења напустили салу тога дана.

Милан Станојевић
СМШ „др Изабел Емсли Хатон“ Врање

